

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Θεσσαλονίκη, 10-04-2020

Αριθμός Απόφασης: 641

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45-Θεσ/νικη

Ταχ. Κώδικας : 54630

Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου

Τηλέφωνο : 2313-333245

Fax : 2313-333258

E-Mail : ded.thess@aade.gr

Url : www.aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ. Της ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκόλλου Δ.Ε.Δ. 1126366ΕΞ 2016/30-08-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ 2759Β/01-09-2016) με θέμα «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*»

4. Την από ..... και με αριθμό πρωτοκόλλου ..... ενδικοφανή προσφυγή της ανωνύμου εταιρίας με την επωνυμία ....., η οποία έχει έδρα στην ....., νομίμως εκπροσωπούμενης από τον διαχειριστή αυτής ....., με ΑΦΜ ....., κάτοικο ....., επί της οδού ....., κατά : α) της από 04.12.2019 με αρ. ειδοποίησης .... και αρ. δήλωσης ....., πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Ν.4223/2013 έτους 2014, β) της από 04.12.2019 με αρ. ειδοποίησης ..... και αρ. δήλωσης ....., πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Ν.4223/2013 έτους 2015, γ) της από 04.12.2019 με αρ. ειδοποίησης ..... και αρ. δήλωσης ....., πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Ν.4223/2013 έτους 2016, δ) της από 04.12.2019 με αρ. ειδοποίησης ..... και αρ. δήλωσης ....., πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Ν.4223/2013 έτους 2017, ε) της από 04.12.2019 με αρ. ειδοποίησης 1316 και αρ. δήλωσης ....., πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Ν.4223/2013 έτους 2018, στ) της από 04.12.2019 με αρ. ειδοποίησης ... και αρ. δήλωσης ....., πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Ν.4223/2013 έτους 2019
5. Τις ως άνω πράξεις της Α.Α.Δ.Ε.
6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. ....
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από ..... και με αριθμό πρωτοκόλλου ..... ενδικοφανούς προσφυγής της ανωνύμου εταιρίας με την επωνυμία ....., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αρ. ειδοποίησης ..... και με ημερομηνία έκδοσης 04-12-2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Α.Α.Δ.Ε. έτους 2014 καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ύψους **4.702,17€**, πλέον συμπληρωματικού φόρου ύψους **14.787,48€**, ήτοι συνολικό ποσό οφειλής ύψους **19.489,65€**.

Με την με αρ. ειδοποίησης ..... και με ημερομηνία έκδοσης 04-12-2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Α.Α.Δ.Ε. έτους 2015 καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ύψους **4.702,17€**, πλέον συμπληρωματικού φόρου ύψους **14.787,48€**, ήτοι συνολικό ποσό οφειλής ύψους **19.489,65€**.

Με την με αρ. ειδοποίησης ..... και με ημερομηνία έκδοσης 04-12-2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Α.Α.Δ.Ε. έτους 2016 καταλογίστηκε σε βάρος

της προσφεύγουσας κύριος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ύψους **4565,90€**, πλέον συμπληρωματικού φόρου ύψους **11.990,63€**, ήτοι συνολικό ποσό οφειλής ύψους **16.556,53€**.

Με την με αρ. ειδοποίησης ..... και με ημερομηνία έκδοσης 04-12-2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Α.Α.Δ.Ε. έτους 2017 καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ύψους **4.565,90€**, πλέον συμπληρωματικού φόρου ύψους **11.957,63€**, ήτοι συνολικό ποσό οφειλής ύψους **16.523,53€**.

Με την με αρ. ειδοποίησης .... και με ημερομηνία έκδοσης 04-12-2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Α.Α.Δ.Ε. έτους 2018 καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ύψους **3.773,49€**, πλέον συμπληρωματικού φόρου ύψους **11.175,63€**, ήτοι συνολικό ποσό οφειλής ύψους **14.949,12€**.

Με την με αρ. ειδοποίησης ..... και με ημερομηνία έκδοσης 04-12-2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Α.Α.Δ.Ε. έτους 2019 καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ύψους **3.761,54€**, πλέον συμπληρωματικού φόρου ύψους **10.697,98€**, ήτοι συνολικό ποσό οφειλής ύψους **14.459,52€**.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες πράξεις και να διαγραφεί ως αχρεωστήτως απαιτητό το ποσό που έχει βεβαιωθεί εξαιτίας των πράξεων αυτών, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

1. Άκυρες οι προσβαλλόμενες πράξεις λόγω μη αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων με βάση τις αγοραίες αξίες
2. Οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι άκυρες λόγω μη έκδοσης υπουργικής απόφασης περί διάκρισης χώρων κύριας και βοηθητικής χρήσης.
3. Παραβίαση της συνταγματικής αρχής της αναλογικής ισότητας στα δημόσια βάρη
4. Παραβίαση της συνταγματικής αρχής της απαγόρευσης της διπλής φορολόγησης κατά συνέπεια είναι παράνομη η επιβολή συμπληρωματικού φόρου
5. Παραβίαση των εγγυήσεων προστασίας της ιδιοκτησίας, με αποτέλεσμα ο ν.4223/2013 να έχει δημευτικό χαρακτήρα
6. Παραβίαση της αρχής περί μη επιβολής φόρου σε απρόσοδη περιουσία, και λόγω του ότι η εταιρία φορολογείται για ακίνητα, τα οποία αποτελούν αποθεματικά προϊόντα προς πώληση, το φορολογικό βάρος καθίσταται δυσβάσταχτο.
7. Παραβίαση του εσωτερικού, ευρωπαϊκού και διεθνούς δικαίου
8. Αυθαίρετος και εσφαλμένος ο τρόπος υπολογισμού της φορολογητέας αξίας και συνεπώς του επιβαλλόμενου φόρου

9. Παραβίαση με την επιβολή του ΕΝΦΙΑ των αρχών του διοικητικού δικαίου όπως η αρχή της νομιμότητας, της χρηστής διοίκησης, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του πολίτη, της διακριτικής ευχέρειας κ.λπ.

Ως προς τον πρώτο και όγδοο ισχυρισμό (προσαρμογή των αντικειμενικών αξιών στις αγοραίες και αυθαίρετος τρόπος υπολογισμού του φόρου):

Επειδή η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, με την ΠΟΛ. 1113/2018 αναπροσαρμόστηκαν οι τιμές του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, οι οποίες ισχύουν για τον ΕΝΦΙΑ του 2019 σύμφωνα με την παρ. 1 του αρ. 126 του ν. 4549/2018, ο οποίος τροποποίησε τον ν. 4223/2013.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ.

Ως προς τον δεύτερο ισχυρισμό (περί της μη έκδοσης υπουργικής απόφασης περί διάκρισης χώρων κύριας και βοηθητικής χρήσης):

Επειδή, η φορολογική διοίκηση εξέδωσε τις εγκυκλίους ΠΟΛ 1252/17-2-2014 «Τύπος και περιεχόμενο της δήλωσης στοιχείων ακινήτων (Ε9) φυσικών και νομικών προσώπων έτους 2014, τρόπος αναγραφής των ακινήτων, δικαιολογητικά που συνυποβάλλονται και διαδικασία υποβολής» και ΠΟΛ 1237/11-11-2014 «Οδηγίες για τη συμπλήρωση της δήλωσης στοιχείων ακινήτων (έντυπο Ε9) από την 1η Ιανουαρίου 2014», οι οποίες ρυθμίζουν τόσο τη διάκριση των χώρων σε κύριους και βοηθητικούς σχετικά με την επιβολή του ΕΝΦΙΑ, όσο και τις αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του νόμου, συνεπώς ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος.

Ως προς τον τρίτο, πέμπτο και έκτο ισχυρισμό:

Επειδή, ο υπολογισμός του ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων έγινε με βάση τις ισχύουσες διατάξεις του Ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) και τις υποβληθείσες δηλώσεις ακίνητης περιουσίας Ε9.

Επειδή, όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του Ν. 4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝΦΙΑ επί της περιουσίας, απέβλεψε, επιτρεπώς κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθ' αυτήν την κατοχή της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 1972/2012, ΣτΕ 3343/2013).

Ως εκ τούτου, η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής στον ΕΝ.Φ.Ι.Α. ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επιδίκου φόρου, της υπάρξεως (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, επιβαρύνσεως.

Επειδή, κατ' ερμηνεία του άρθρου 4 παρ. 5 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους», γίνεται παγίως δεκτό ότι από τη διάταξη αυτή, με την οποία θεσπίζεται η αρχή της φορολογικής ισότητας και της καθολικότητας του φόρου, δεν αποκλείεται η διαφορετική φορολογική μεταχείριση κατηγοριών φορολογουμένων, εφ' όσον η μεταχείριση αυτή δεν είναι αυθαίρετη, αλλά στηρίζεται σε γενικά και αντικειμενικά κριτήρια ανταποκρινόμενα στις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε κατηγορίας, ενόψει και των εκάστοτε κοινωνικοοικονομικών συνθηκών (βλ. ΟλΣτΕ 3342-5/2013, 1685/2013, 1972/2012, 1285,1286/2012, 2469-2471/2008, ΣτΕ 2116/12, 693/2011, 3485/2007 κλπ.).

Επειδή στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν τίθεται, κατ' αρχάς ζήτημα παραβίασεως της αρχής της φορολογικής ισότητας λόγω επιβαρύνσεως των ιδιοκτητών ακινήτων έναντι των άλλων φορολογουμένων, ήτοι αυτών που δεν διαθέτουν ακίνητη περιουσία. Τούτο, δε, διότι η φορολόγηση της περιουσίας προβλέπεται στο άρθρο 78 § 1 του Συντάγματος ρητά και διακεκριμένα από άλλα αντικείμενα φορολόγησης, ο δε νομοθέτης, όπως είχε ευχέρεια, έκρινε (επιτρεπώς κατά τα λεχθέντα) στη δεδομένη χρονική στιγμή ότι οι ιδιοκτήτες (ή επικαρπωτές) των βαρυνόμενων ακινήτων πρέπει να συνεισφέρουν στα κοινά βάρη, κατά τις ειδικότερες διακρίσεις που διέλαβε στις οικείες διατάξεις. Κατά συνέπεια, καμία παραβίαση της αρχής της ισότητας δεν συντρέχει εν προκειμένω, αφού τα κριτήρια που χρησιμοποιεί ο νομοθέτης ανταποκρίνονται στις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε κατηγορίας φορολογουμένων, ήτοι στη συγκεκριμένη περίπτωση, των κατεχόντων ακίνητη περιουσία και των μη κατεχόντων. Απεναντίας, η όμοια φορολογική μεταχείριση των

κατεχόντων με αυτούς που δεν κατέχουν ακίνητη περιουσία δεν θα ήτο επιτρεπτή σε κάθε περίπτωση, καθόσον, κατά πάγια νομολογία, δεν είναι συνταγματικά ανεκτή (ως αντιβαίνουσα στην αρχή της ισότητας) η ενιαία μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες, ως οι προαναφερθείσες κατηγορίες φορολογουμένων (ΟλΣτΕ 988/2014, 1285,1286/2012, 2396/2004, 2180/2004, 1252 -1253/2003).

Περαιτέρω δεν παραβιάζεται η αρχή της φορολογικής ισότητας λόγω της μη σύνδεσης της αξίας των βαρυνομένων ακινήτων με το εισόδημα αυτών, διότι, ως ελέχθη, το Σύνταγμα, πέραν του εισοδήματος, επιτρέπει ρητά (άρθρο. 78§1) τη διακεκριμένη και αυτοτελή επιβολή φόρου επί της περιουσίας, **χωρίς να τη συναρτά με το εισόδημα**, πλείστοι δε όσοι φόροι επί της ακίνητης περιουσίας, έκτακτοι ή μη, που δεν συνδέθηκαν με το εισόδημα εξ αυτής, κρίθηκαν συνταγματικοί και ποτέ έως τώρα δεν έχει τεθεί, ούτε και αυτεπάγγελτα από τα Δικαστήρια, θέμα αντισυνταγματικότητας αυτών [Άρθρο 2 Ν. 2019/1992 (Ειδική Έκπτωση Εφάπαξ Εισφορά), Άρθρα 21-35 Ν. 2459/1997 (Φ.Μ.Α.Π.), Άρθρο 15 Ν. 3091/2002 (Ειδικός φόρος επί των ακινήτων), Άρθρα 27-30 Ν. 3842/2010 (Φ.Α.Π.Α) κ.ά.].

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ.2 ,43,50,82,83 και 95 παρ.1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992,2987/1994) και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση ο έλεγχος της συνταγματικότητας σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ.2 και 93 παρ.4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Ως προς τον τέταρτο ισχυρισμό (περί διπλής φορολόγησης):

Επειδή, όπως γίνεται παγίως δεκτό από τη νομολογία, επιτάσσοντας ο συνταγματικός νομοθέτης (άρθρα 4 παρ. 1 και 5 και 78 παρ. 1) να συνεισφέρουν οι πολίτες στα δημόσια βάρη αναλόγως της φοροδοτικής τους ικανότητας, παρέχει ταυτοχρόνως ευρεία ευχέρεια στον κοινό νομοθέτη να διαμορφώνει το εκάστοτε κατάλληλο φορολογικό σύστημα προς επιβολή και είσπραξη των φορολογικών επιβαρύνσεων, υπό την προϋπόθεση ότι οι σχετικές ρυθμίσεις γίνονται βάσει γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων, καθώς και να φορολογεί ή να μη φορολογεί ορισμένη κατηγορία προσώπων, εκτιμώντας τις εκάστοτε κρατούσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες (ΣτΕ 2975/2011, 3028/2009, 3485/2007 κ.α.).

Επειδή, βάσει δικαστηριακής και διοικητικής νομολογίας, γίνεται δεκτό ότι η αποφυγή της διπλής φορολογίας αποτελεί μεν αρχή της φορολογικής πολιτικής, δεν αποτελεί, όμως, συνταγματική επιταγή, της οποίας η παράβαση θα καθιστούσε ανεφάρμοστο τον τυχόν θεσπίζοντα αυτήν νόμο και, ως εκ τούτου, **όταν το ίδιο πρόσωπο υποβάλλεται για την ίδια φορολογητέα ύλη σε διάφορες φορολογίες βάσει διαφορετικών διατάξεων, δεν παραβιάζεται η αρχή της φορολογικής ισότητας** (ΣτΕ 933, 934/1952, 924/1954, 1396/1956, 153/1960, 429-432/1986, 4071/1987 και Γνωμ. ΝΣΚ 634/2012, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Γ.Γ.Δ.Ε. και κοινοποιήθηκε με τη με αριθ. ΠΟΛ. 1083/11-4-2013 εγκύκλιο ΥΠΟΙΚ).

Επειδή, εν προκειμένω, για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ, προβλέπεται ο προσδιορισμός κύριου και συμπληρωματικού φόρου, βάσει των διατάξεων των άρθρων 4 και 5 του ν. 4223/2013.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1,2 και 3 του Ν.4223/2013 «Από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο έτος επιβάλλεται Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α) στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος, σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή κάθε είδους νομικές οντότητες την 1^η Ιανουαρίου κάθε έτους. 2.Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α επιβάλλεται στα εμπράγματα δικαιώματα της πλήρους κυριότητας ,...3.Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στο φόρο».

Επειδή, ο επιβαλλόμενος βάσει των διατάξεων των άρθρων 1 και 5 του ν. 4223/2013 συμπληρωματικός φόρος δεν αποτελεί ξεχωριστό, αυτοτελή φόρο αλλά τμήμα της συνολικής επιβάρυνσης του ΕΝΦΙΑ, ειδικότερα δε, αποτελεί στοιχείο επαύξησης της σχετικής φορολογικής υποχρέωσης, με κριτήριο τη φοροδοτική ικανότητα του υποκειμένου στον φόρο, η οποία διαμορφώνεται από τη συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας. Συνεπώς, δεν υφίσταται θέμα επιβολής διπλής φορολόγησης.

Ως προς τον έβδομο και ένατο ισχυρισμό (περί παραβίασης εσωτερικού, ευρωπαϊκού, διεθνούς δικαίου και διοικητικών αρχών):

Επειδή, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή, σύμφωνα με όλα τα προαναφερόμενα και παραθέτοντας τις ισχύουσες διατάξεις του νόμου, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Μ Ε

Την απόρριψη της με αριθμό πρωτοκόλλου ..... ενδικοφανούς προσφυγής της ανωνύμου εταιρίας με την επωνυμία .....και την επικύρωση των παρακάτω πράξεων : α) της από 04.12.2019 με αρ. ειδοποίησης .... και αρ. δήλωσης ....., πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Ν.4223/2013 έτους 2014, β) της από 04.12.2019 με αρ. ειδοποίησης ..... και αρ. δήλωσης ....., πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Ν.4223/2013 έτους 2015, γ) της από 04.12.2019 με αρ. ειδοποίησης ..... και αρ. δήλωσης ....., πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Ν.4223/2013 έτους 2016, δ) της από 04.12.2019 με αρ. ειδοποίησης ..... και αρ. δήλωσης ....., πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Ν.4223/2013 έτους 2017, ε) της από 04.12.2019 με αρ. ειδοποίησης ..... και αρ. δήλωσης ....., πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Ν.4223/2013 έτους 2018, στ) της από 04.12.2019 με αρ. ειδοποίησης .... και αρ. δήλωσης ....., πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου Ν.4223/2013 έτους 2019.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση:

ΕΝΦΙΑ 2014: Με την υπ αριθμ. ειδοποίησης ... πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου του ν 4223/2013, ποσό : 19.489,65€

ΕΝΦΙΑ 2015: Με την υπ αριθμ. ειδοποίησης ... πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου του ν 4223/2013, ποσό : 19.489,65€

ΕΝΦΙΑ 2016: Με την υπ αριθμ. ειδοποίησης ... πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου του ν 4223/2013, ποσό : 16.556,53€

ΕΝΦΙΑ 2017: Με την υπ αριθμ. ειδοποίησης ... πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου του ν 4223/2013, ποσό : 16.523,53€

ΕΝΦΙΑ 2018: Με την υπ αριθμ. ειδοποίησης .... πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου του ν 4223/2013, ποσό : 14.949,12€

ΕΝΦΙΑ 2019: Με την υπ αριθμ. ειδοποίησης ... πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου του ν 4223/2013, ποσό : 14.459,52€

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ

Σημείωση:

Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.